

BELGISCHE SENAAT

COMMISSIEVERGADERING VAN 9 MAART 1957.

Verslag uit naam van de Commissie van Justitie, belast met het onderzoek van de ontvankelijkheid van het wetsvoorstel waarbij de bepalingen van artikel 526 van het Strafwetboek niet toepasselijk in sommige gevallen worden gemaakt. (Ingediend door den heer Van Dieren, op 2 Maart 1937).

SÉNAT DE BELGIQUE

RÉUNION DU 9 MARS 1957.

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner la recevabilité de la proposition de loi rendant inapplicables, dans certains cas, les dispositions de l'article 526 du Code pénal. (Déposée par M. Van Dieren, le 2 mars 1937.)

Aanwezig : de hh. Piette VAN FLETEREN, voorzitter; CROKAERT, DE CLERCQ (Jean-Joseph), DELVAUX, DIERCKX, DISIÈRE, GILLON, HANQUET, LEBEAU, LEGRAND, NOËL, ORBAN, ROLIN, SOUDAN, VAN DIEREN, VERGEYLEN, VINCK en DE CLERCQ (Jos.), verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het wetsvoorstel, dat te danken is aan het initiatief van den achtbaren heer Van Dieren c.s., strekt ertoe het Parlement te verzoeken te beslissen dat de eerste alinea van artikel 526 van het Strafwetboek niet toepasselijk zou zijn wanneer de beschadiging uitsluitend mocht bestaan in het wegnemen of het onleesbaar maken van opschriften die niet zouden beantwoorden aan de eischen van de taalwet in bestuurszaken en wanneer deze daden alleen ingegeven werden door het verlangen, de taalwet te zien toepassen door de openbare besturen.

Het spreekt vanzelf dat, van zoodra een wet gestemd is door het Parlement, zij geëerbiedigd en toegepast dient te worden. Dit is elementair.

Ook is het geenszins onze bedoeling den grond der zaak te onderzoeken.

Maar België is een grondwettelijk land. De zending der verschillende

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi due à l'initiative des honorables MM. Van Dieren et consorts tend à demander au Parlement de décider que l'alinéa premier de l'article 526 du Code pénal ne serait pas applicable lorsque la dégradation consisterait exclusivement dans l'enlèvement ou le fait de rendre illisible les inscriptions qui ne seraient pas conformes aux prescriptions de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative, et que ces actes ont été inspirés uniquement par le désir de voir appliquer la loi linguistique par les Pouvoirs publics.

Il va de soi que, dès qu'une loi est votée par le Parlement, elle doit être respectée et appliquée... C'est élémentaire.

Aussi, n'entendons-nous nullement examiner le fond de la question.

Mais la Belgique est un pays constitutionnel. La mission des différents

machten is er duidelijk bepaald en omschreven.

Het beginsel te aanvaarden, voorgestaan in het wetsvoorstel, zou duidelijk indruischen tegen het principe van de zelfstandigheid der Staatsmachten.

Het volstaat de toelichting te lezen om er zich rekenschap van te geven dat de rechterlijke macht zich zou moeten uitspreken over de wettelijkheid van zekere daden der bestuurlijke macht, hetgeen strijdig is met het beginsel zelf van de zelfstandigheid der Staatsmachten.

Bovendien zouden de rechtsplichtigen zelf oordeelen over de wettelijkheid der daden van de bestuurlijke overheid, hetgeen niet alleen de meest nadeelige gevolgen zou hebben, doch klaarblijkelijk in strijd zou zijn met de openbare orde.

In deze omstandigheden heeft uw Commissie gemeend, met negen stemmen tegen drie en een onthouding, dat het wetsvoorstel niet ontvanke-lijk is.

De Voorzitter,
PIERRE VAN FLETEREN.

De Verslaggever,
Jos. DE CLERCQ.

pouvoirs y est nettement définie et limitée.

Admettre le principe inscrit dans la proposition de loi serait manifestement aller à l'encontre du principe de la séparation des pouvoirs.

Il suffit de lire les développements de la proposition pour se rendre compte de ce que le pouvoir judiciaire aurait à se prononcer sur la légalité de certains actes du pouvoir administratif ce qui est contraire au principe même de la séparation des pouvoirs.

En outre, les justiciables seraient eux-mêmes rendus juges de la légalité des actes de l'autorité administrative, ce qui non seulement entraînerait les conséquences les plus néfastes, mais serait manifestement contraire à l'ordre public.

Dans ces conditions, votre Commission a estimé par neuf voix contre trois voix et une abstention que la proposition de loi n'était pas recevable.

Le Président,
PIERRE VAN FLETEREN.

Le Rapporteur,
Jos. DE CLERCQ.